

บทที่ 9 การเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา

ข้อ 115

ขอบเขตและความครอบคลุม

1. บทนี้จะใช้บังคับกับมาตรการที่กระทบต่อการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาของภาคีที่เข้าสู่ภาคีอีกฝ่ายและอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อ 117
2. บทนี้จะไม่ใช่บังคับกับมาตรการที่กระทบต่อบุคคลธรรมดาที่แสวงหาการเข้าสู่ตลาดการจ้างงานของคู่ภาคี และจะไม่ใช่บังคับกับมาตรการเกี่ยวกับการถือสัญชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงานถาวร
3. บทนี้จะไม่ขัดขวางภาคีไม่ให้ใช้มาตรการควบคุมดูแลการเข้าเมืองไปยัง หรือการพำนักชั่วคราวใน ภาคีฝ่ายแรกของบุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่าย รวมถึงมาตรการที่จำเป็นเพื่อปกป้องบูรณภาพของ และให้ความมั่นใจใน การเคลื่อนย้ายอย่างเป็นระเบียบของบุคคลธรรมดาข้ามเขตแดนของตน โดยมีเงื่อนไขว่ามาตรการดังกล่าวไม่ถูกใช้ในลักษณะที่ลดล้างหรือทำให้ประโยชน์ที่ภาคีอีกฝ่ายได้รับภายใต้ข้อกำหนดของข้อผูกพันเฉพาะเสื่อมเสีย

หมายเหตุ ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวที่มีข้อกำหนดให้ต้องมีการตรวจลงตราสำหรับบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติหรือเป็นพลเมืองของบางประเทศ และไม่มีข้อกำหนดดังกล่าวสำหรับบุคคลธรรมดาของประเทศอื่น จะไม่ถือว่าทำให้เป็นการลดล้าง หรือทำให้ประโยชน์ภายใต้ข้อผูกพันเฉพาะเสียหายไป

ข้อ 116

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้ คำว่า “บุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่าย” หมายถึง บุคคลธรรมดาที่พำนักอาศัยในภาคีอีกฝ่ายหรือที่อื่น และเป็นผู้ที่ภายใต้กฎหมายของภาคีอีกฝ่ายเป็นสมาชิกของภาคีอีกฝ่ายนั้น

ข้อ 117

ข้อผูกพันเฉพาะ

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องระบุในภาคผนวก 7 ซึ่งข้อผูกพันเฉพาะที่ตนรับสำหรับประเภทของบุคคลธรรมดาต่อไปนี้
  - (เอ) นักธุรกิจที่พำนักระยะสั้นของภาคีอีกฝ่าย
  - (บี) ผู้โอนย้ายภายในกิจการของภาคีอีกฝ่าย
  - (ซี) ผู้ลงทุนของภาคีอีกฝ่าย
  - (ดี) บุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายซึ่งให้บริการวิชาชีพ
  - (อี) บุคคลธรรมดาของภาคีอีกฝ่ายซึ่งดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ ที่ต้องใช้เทคโนโลยีหรือความรู้ระดับสูงหรือที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะทางที่เป็นส่วนหนึ่งของสาขาเฉพาะของอุตสาหกรรม บนพื้นฐานของสัญญาส่วนบุคคลกับองค์กรสาธารณะหรือเอกชนในภาคีฝ่ายแรก และ
  - (เอฟ) ผู้ฝึกสอนของภาคีอีกฝ่าย

2. บุคคลธรรมดาที่ครอบครัวควบคุมโดยข้อผูกพันเฉพาะที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองและพำนักชั่วคราว โดยเป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของข้อผูกพันเฉพาะที่ระบุในภาคผนวก 7 โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลธรรมดานั้นปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้บังคับในการเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวซึ่งไม่ขัดต่อบทบัญญัติของบทนี้
3. ภาคีสองฝ่ายจะต้องไม่กำหนดหรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนโดยรวมของการตรวจลงตราที่จะออกให้ในคู่ภาคิแก่บุคคลธรรมดาของภาคิอีกฝ่ายภายในวรรค 1 ข้างต้น เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในภาคผนวก 7

ข้อ 118

ข้อกำหนดและขั้นตอนเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา

1. ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องจัดพิมพ์หรือเผยแพร่ด้วยวิธีอื่นแก่ภาคิอีกฝ่ายในวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดและขั้นตอนที่จำเป็นสำหรับการยื่นคำขอที่มีประสิทธิผลสำหรับการให้เข้าเมือง การพำนักชั่วคราวครั้งแรกหรือการอยู่ต่อ และในกรณีที่ใช้บังคับได้ ใบอนุญาตทำงานและการเปลี่ยนแปลงสถานะของการพำนักชั่วคราวในภาคินั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลธรรมดาที่อยู่ในข้อผูกพันเฉพาะของภาคิภายใต้บทนี้
2. ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดและขั้นตอนที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น เมื่อได้รับการร้องขอจากบุคคลธรรมดาของภาคิอีกฝ่าย
3. ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องพยายามแจ้งให้ภาคิอีกฝ่ายรู้โดยพลันเกี่ยวกับการเริ่มใช้ข้อกำหนดและขั้นตอนใหม่ใดๆ หรือความเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดและขั้นตอนที่มีอยู่ใดๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น ที่กระทบต่อการยื่นคำร้องที่มีประสิทธิผลสำหรับการให้เข้าเมือง การพำนักชั่วคราวครั้งแรกหรือการอยู่ต่อ และในกรณีที่ใช้บังคับได้ ใบอนุญาตทำงานและการเปลี่ยนแปลงสถานะของการพำนักชั่วคราวในภาคินั้น
4. ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องให้ความมั่นใจว่าค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของตนสำหรับการยื่นคำขอที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้นจะไม่ใช่สิ่งกีดขวางที่ไม่สมเหตุสมผลในตัวเอง ต่อการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาภายใต้บทนี้
5. ภาคิแต่ละฝ่ายจะต้องพยายาม อย่างมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ที่จะดำเนินมาตรการเพื่อให้ข้อกำหนดเรียบง่ายขึ้นและอำนวยความสะดวกและเร่งรัดขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาของภาคิอีกฝ่ายภายในกรอบของกฎหมายและข้อบังคับของตน ข้อผูกพันเฉพาะที่เกี่ยวกับมาตรการดังกล่าวจะระบุไว้ในภาคผนวก 7

ข้อ 119

การยอมรับร่วมกัน

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการอำนวยความสะดวกแก่การเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาภายใต้บทนี้ ภาคิอาจยอมรับการศึกษาหรือประสบการณ์ที่ได้รับ ข้อกำหนดที่ได้ปฏิบัติตาม หรือใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองที่ออกให้ในภาคิอีกฝ่าย เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ของตน ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน สำหรับการจดทะเบียนมอบอำนาจ การออกใบอนุญาต หรือการรับรองบุคคลธรรมดาของภาคิอีกฝ่าย
2. การยอมรับที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น ซึ่งอาจบรรลุได้โดยการทำให้สอดคล้องกันหรือโดยวิธีอื่น อาจอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงระหว่างคู่ภาคิ หรืออาจให้โดยฝ่ายเดียว

3. ในกรณีที่ภาคียอมรับ โดยความตกลงหรือข้อตกลงระหว่างภาคีกับประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคีหรือโดยฝ่ายเดียว ซึ่งการศึกษาหรือประสบการณ์ที่ได้รับ ข้อกำหนดที่ได้ปฏิบัติตาม หรือใบอนุญาตหรือใบรับรองที่ออกให้ในประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี ภาคีจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอแก่ภาคีอีกฝ่ายเพื่อแสดงให้เห็นว่าการศึกษาหรือประสบการณ์ที่ได้รับ ข้อกำหนดที่ได้ปฏิบัติตาม หรือใบอนุญาตหรือใบรับรองที่ได้ออกให้ในภาคีอีกฝ่ายควรได้รับการยอมรับเช่นกัน

ข้อ 120

คณะอนุกรรมการว่าด้วยการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพของบทนี้ ให้จัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา (ซึ่งต่อไปในข้อนี้เรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”) ตามข้อ 13
2. หน้าที่ของคณะอนุกรรมการจะมีดังต่อไปนี้
  - (เอ) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามบทนี้
  - (บี) ทบทวนขอบเขตของข้อมูลของคู่ภาคีภายใต้บทนี้ รวมถึงการแสวงหาความเป็นไปได้สำหรับคู่ภาคีที่จะจัดทำข้อมูลที่ไม่ได้รวมอยู่ในข้อมูลเฉพาะภายใต้วรรค 1 ของข้อ 117 โดยคำนึงถึงความจำเป็นของแต่ละฝ่ายและผลประโยชน์ร่วมกันของคู่ภาคี
  - (ซี) หาหรือประเด็นใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทนี้ตามที่อาจจะตกลงกัน
  - (ดี) รายงานผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการต่อคณะกรรมการร่วม และ
  - (อี) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจได้รับมอบหมายโดยคณะกรรมการร่วมตามข้อ 13
3. คณะอนุกรรมการจะต้องทำงานโดยปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิดกับคณะอนุกรรมการพิเศษว่าด้วยการยอมรับร่วมกัน ที่จัดตั้งภายใต้อนุวรรค 6 ข้างล่าง และจะต้องคำนึงถึงผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิเศษที่กล่าวถึงในอนุวรรค 6 (บี) (ห้า) ข้างล่าง ในการพิจารณาของตน
4. คณะอนุกรรมการจะประกอบด้วยผู้แทนของรัฐบาลของคู่ภาคี
5. คณะอนุกรรมการจะประชุมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
6. (เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามและการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพของข้อ 119 คณะอนุกรรมการจะจัดตั้งคณะอนุกรรมการพิเศษว่าด้วยการยอมรับร่วมกัน (ซึ่งต่อไปในบทนี้จะเรียกว่า “คณะอนุกรรมการพิเศษ”)
  - (บี) หน้าที่ของคณะอนุกรรมการพิเศษจะมีดังต่อไปนี้
    - (หนึ่ง) ทบทวนการปฏิบัติตามและการดำเนินการตามข้อดังกล่าว
    - (สอง) แสวงหาความเป็นไปได้สำหรับคู่ภาคีที่จะจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ได้กล่าวถึงในข้อดังกล่าว โดยคำนึงถึงความต้องการของแต่ละฝ่ายและผลประโยชน์ร่วมกันของคู่ภาคี
    - (สาม) บ่งชี้สาขาและวิธีการในการสานความร่วมมือระหว่างคู่ภาคีต่อไปในเรื่องเกี่ยวกับการยอมรับร่วมกัน

- (สี่) หรือประเด็นใดๆ ที่เกี่ยวกับข้อดังกล่าวตามที่อาจจะตกลงกัน และ
- (ห้า) รายงานผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิเศษต่อคณะกรรมการร่วมผ่านทางคณะอนุกรรมการ

ข้อ 121

การเจรจาต่อไป

คู่ภาคีจะต้องเข้าสู่การเจรจาโดยเป็นไปตามภาคผนวก 7 หลังจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ